Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum
Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497

desiderās esse: vbi ē summū esse. Propter hanc ergo cō
parationē inter vtrūqȝ cōstitutꝰ: adhuc timēs dic: Re/
mitte mihi vt refrigerer priꝰ qȝ eā: ⁊ ampliꝰ iam non
ero. Si em̄ mihi nō remiseris peccata: ibo in eternū
Exod. 3. abs te. Et a quo ibo in eternū: Ab illo q dixit: Ego
sum q sū. Ab illo q dixit: Dic filijs isrl: q est misit me
Ibidem. ad vos. Ab eo ergo qui vere est: q in cōtrariū pergit: ad
non esse pgit. Itaqȝ frēs mei etsi onerosus fui labori
corpis vři: certi sitis: q⁊ ⁊ ego laboraui: et vere dico:
q⁊ istū laborē vos vobis facitis. Si em̄ sentirē vos
fastidire qd dicit: cito tacerem.

Explicit Tractatꝰ de ps. XXXVIII.
Incipit Tractatꝰ de ps. XXXIX.

Prefatio.

A Omnia q pdixit dñs nr iesus christꝰ: partim
facta cognoscimꝰ: partim futura speramus:
cūcta tñ cōplebūt: q⁊ veritas hec dicit: et qȝ
fideliter dicit: tam fidelit inqrit. Qui credit venien/
tibus letabit: q nō credit veniētibꝰ cōfundet. Veni/
ent tñ illa siue volētibꝰ homibꝰ: siue nolētibus: siue
Timoth. 2. credētibus: siue nō credētibꝰ: sicut ait aplus: Si ne/
gauerimꝰ: ⁊ ipse nos negabit: si nō credimꝰ: ille fide/
lis pmanet: negare seipm nō pōt. Pre ceteris tñ fra/
tres h memētote breue: ⁊ hoc tenete qd mō ex euan/
Mattħ. 10. et 24. gelio oēs audistis. Qui pseuerauerit vsqȝ in finē: hic
saluꝰ erit. Iā patres nri traditi sunt i cōcilia: dixerūt
causas apud inimicos qs diligebāt: pstiterūt eis: et
quātā potuerūt correptionē: ⁊ quātā valuerūt dile/
ctionē: ⁊ sparsus ē sanguis iustꝰ: ⁊ illo sanguie tanqȝ
semiatiōe p totū mūdū facta seges surrexit ecclesie.
Cōsequēs aūt tpus est scādalorū ⁊ simulatiōis ⁊ tē/
Mattħ. 24. ptationū p eos q dicūt: Ecce hic ē christꝰ: ecce illic.
Hostis ille nr: tūc leo fuit cū apte seuiebat: mō dra/
co est cū occulte insidiat. Ille aūt cui dictū est: Con/
Ps. 90. culcabis leonē ⁊ draconē: qm̄ corpꝰ eius ⁊ mēbra eiꝰ
sumꝰ: sic cōculcauit leonē pedibus patrū nrorū apte
seuientē: ⁊ ad passiōes martyres attrahentē: ita mō
draconē cōculcabit: ne nobis insidiet. De q dracone
nos cautos faciens aplus ait: Aptaui vos vni viro
ij. Cor. ij. virginē castā exhibere christo: Timeo aūt ne sic ser/
pens euā seduxit astutia sua: sic ⁊ vre mētes corrum
pant a castitate q ē in christo iesu. Serpēs ergo iste ad/
ulter antiquꝰ: virginitatē corrūpendā: nō carnis sed
cordis inqrit. Sicut autē adult hō letat i neqcia sua
cū carnē corrūpit: sic ⁊ diabolꝰ letat qn̄ mentē corrū
pit. Sicut aūt patribꝰ nris aduersꝰ leonē opus erat
B Ps. 90. patiētia: sic nobis aduersus draconē vigilātia. Per/
secutio tñ siue a leone siue a dracone nunqȝ cessat ec/
clesie: ⁊ magl metuēdꝰ ē cū fallit qȝ cū seuit. Illo tpe
cogebat christianos negare christū: isto aūt tpe do/
cet christianos negare christū. Tunc cogebat: nunc
docet. Tūc ergo ingerebat violētias: nūc insidias. Vi/
debat tūc fremēs: lubricꝰ: nūc ⁊ oberrās difficile vi/
det. Quō aūt tūc cogebat christianos negare chri/
stū: aptū est. Attrahebant em̄ vt negarent christū: ⁊
cōfitētes christū coronabant. Nūc aūt docet nega/
re christū: ⁊ ideo fallit: q⁊ q docet negare christū: qsi
nō sibi videt recedere a christo. Quō em̄ qd dicit ab
heretici homi christiano catholico: Veni: esto chri/
stianus. Ad h dicit: esto: vt dicat: nō sum. Aliud lon/
ge est: Veni esto christianꝰ: aliud veni nega christū.
Aptū malū fremitꝰ leonis alonge audit: alonge ca/
uet. Applicat se lubricꝰ draco occult lapsibꝰ: serpēs
leni tactu surrepens: astuto sibilo immurmurās: ⁊ non
dicit: nega christū. Nā eū coronatis martyribus qs
audiret: Sed dicit: Esto christianꝰ. Et ille mirabili
voce pcussus: si nōdū veneno penetratꝰ ē: rñdet pla
ne: christianus sum. Si aūt mouet ⁊ denti draconis
captus est: rñdet: Quare mihi dicis: esto christianꝰ:
Quid em̄: Nō sū christianꝰ: Et ille: Nō. Ergo non
sū: Non. Ergo nūc fac me christianū si nō sū: Veni.
Sed cū introgari ceperis ab epo qs sis: noli dicere:
christianꝰ sū: aut fidelis sū: s dic te nō esse vt possis
esse. Cū em̄ audierit cōfessionē christiani fidelis: re/
baptizare nō audet. Cū aūt audierit qd ñ sit: dat illi
tāqȝ qd nō habebat: vt qsi ipse sit extra culpā: q⁊ fm
vocē eius facit. Ubi ergo abs te heretice: cur te extra
culpam putas: Quid has voces audio: q⁊ nō tu ne/
gas: s ille negat: Si habet culpā q negat: qd est qui
docet negare eū q negat: Ita ne vero tu extra culpā
es: q⁊ facis docēdo christianos: qd faciebat minādo
paganꝰ: Et qd agis: Nūquid tollis qd hȝ: q⁊ nega/
uit qd habet: Non facis vt nō habeat: s vt ad penā
habeat. Qd em̄ habet: habet. Baptismus ille tanqȝ
character infixꝰ ē: ornabat militē: cōuincit desertorē.
Quid em̄ facis: Christū iponis sup christū. Si sim C
plex esses: christū nō duplicares. Deinde qso te: ob/
litꝰ es qd lapis ē christꝰ: ⁊ lapidē quē reprobauerūt Ps. 117.
edificantes: hic factꝰ ē in caput anguli. Si ergo lapis est Marci. 12.
christꝰ: ⁊ christū vis iponere sup christū: excidit tibi j. Pet. 2.
qd audisti in euāgelio: q⁊ lapis sup lapidē nō stabit. Mattħ. 24.
Tantū autē valet iūctura charitatis: vt qȝuis multi
lapides viui in structurā templi dei cōueniāt: vnꝰ la/
pis ex omibꝰ fiat. Tu aūt discidisti te: ab edificatiōe
reuocas: ad ruinā vocas: ⁊ abūdant he insidie: ⁊ nō
quiescūt: ⁊ videmꝰ ⁊ toleramꝰ: ⁊ quātū possumꝰ re/
pmere conamur: disputādo: cōuincēdo: cōueniēdo:
terrēdo: tamē oēs diligēdo. Et cū hec nobis agenti/
bus pseuerāt in malo: ⁊ cor nostrū de fraternis mor/
tibꝰ cōtabescit: cū eis q foris sūt dolet: his q intꝰ sūt
timet: p angustias multiformes ⁊ incessabiles tēpta/
tiōes qbꝰ abūdat hec vita: qd facturi sumꝰ: Ex abū
dantia em̄ iniqtatis fit quidā torpor charitatis: qm̄ Mattħ. 24.
abūdauit iniqtas: refrigescit charitas mltorū. Et qd
sumꝰ facturi: nisi qd sequit: si tñ ipo adiuuāte possi/
mꝰ: q pseuerauerit vsqȝ in finē: hic saluus erit: Ergo Ibidē et. 10.
dicamus qd iste psalmus.

Expositio psalmi.

D Al. †Expectās expectaui.
†Sustinēs sustinui dñm: Sustinēs susti
nui: nō quēlibet hoiem pmissorē q possit fal
lere ⁊ falli: nō quēlibet hoiē ꝯsolatorē: q pt
tristicia sua añ tabescere qȝ me reficere. Cōsolet me
frēs hō cū tristis est mecū: sil gemamꝰ: sil fleamꝰ: sil
oremus: sil sustineamꝰ. Quē nisi dñm q pmissa non
aufert: s differt: Exhibebit pfecto: exhibebit q⁊ mul
ta iā exhibuit: ⁊ nihil de dei veritate formidare debere
mꝰ: etiā si nihil adhuc exhiberet. Ecce iā putemꝰ ita:
oia pmisit: nōdū aliqd dedit: idoneꝰ pmissor ē: fide/
lis redditor: tu tm̄ esto pius exactor: ⁊ si paruulꝰ: ⁊ si
infirmꝰ exige miscdiā. Nō vides pbreues agnos ca/
pitibꝰ pulsare vbera matrū: vt lacte satiet: Sustinēs
inqt sustinui dñm. Et qd ille: An auertit se a te: an su
stinētē ꝯtēpsit: an forte ñ vidit: Nō plane ista: s qd:
Et †attēdit mihi. Et exaudiuit †depcatiōē Al. †intendit. †preces meas.
meā. Attēdit ⁊ exaudiuit. Ecce ñ frustra sustinuisti:
sup te ocli eiꝰ: ad te aures eiꝰ. Ocli ei dñi sup iustos: Ps. 33.

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0141
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG